

الرسالة Ar-Risaalah

(De Boodschap)

Uitgave: Stuurgroep Islam

As-salaamu 'alaikum
Vrede zij met u

Jrg. 3, ed. 62 - 21 nov. 2009 - Zul-Hijjah 4, 1430 - Postbus 1869, Paramaribo, Suriname - Tel: 85.95.800 - Fax: 493121 - Email: riaz.ahmadali@gmail.com - Archief: ivisep.org/risaalah

Actueel

Spiritueel

Surinaamse Islamitische Vereniging 80 jaar

De S.I.V. herdacht op 17 november 2009 haar tachtigste verjaardag. In verband hiermee worden dit weekeinde diverse djalsa's (religieuze bijeenkomsten) gehouden, waarbij ook gasten uit de regio aanwezig zijn.

Historie

Het is bekend dat de meeste Hindostanen, die nu in Suriname wonen, afstammelingen zijn van de Brits-Indische contractarbeiders, die vanaf 1873 naar Suriname werden gehaald. Onder deze groepen van mensen bevonden zich ook Moslims. Deze mensen werden op de verschillende plantages, soms ook ver van elkaar, te werk gesteld. Toch probeerden zij als geloofsgenoten, zo goed en zo kwaad als het ging, het onderlinge contact met elkaar te behouden en zo hun religieuze zaken met elkaar te bespreken.

Op bepaalde momenten, zoals bij feest- en andere hoogtijdagen, ontmoetten zij elkaar wel.

Oprichting van de S.I.V.

Er kwam een opleving toen er met één van de schepen uit India ook een hoge Moslim-geestelijke als contractarbeider naar Suriname kwam, nl. de heer Ahmad Khan. Door zijn toedoen werden de onderlinge contacten ook beter en de behoefte om zich te bundelen werd ook groter. Zo gebeurde het, dat op zondag 17 november 1929 in het

oude theater Thalia een groot aantal Moslims in vergadering bij elkaar kwam, alwaar een vereniging werd opgericht, met het doel om in groepsverband hun gemeenschappelijke belangen te kunnen behartigen. De naam, welke op die bewuste vergadering aan deze vereniging werd gegeven, was "De Surinaamsche Islamitische Vereniging", kortweg de S.I.V.

Gaandeweg groeide het enthousiasme onder de leden en zij kochten in 1931 door gezamenlijke inspanning een terrein aan de Keizerstraat (hetzelfde terrein waarop nu de Hoofdmoskee staat) waarop er begonnen werd met de bouw van een moskee. Deze moskee werd in 1932 in gebruik genomen.

De verschillende S.I.V. besturen

Vanaf haar oprichting heeft de S.I.V. verscheidene besturen gekend met hun respectieve voorzitters, die allen op hun eigen wijze hebben getracht ontwikkeling te brengen in de vereniging en deze vooruit te brengen. Ook hebben zij steeds getracht de religieuze en sociale belangen van de leden te behartigen.

Ik noem u in dit verband de namen van voorzitters die ons bekend zijn, namelijk: H. Asgar Ali (de eerste voorzitter), S.M. Jamaluddin; Jabbar; Mohamed Radja; I. Jamaludin (de huidige S.I.O.-voorzitter); H. Niamut, M.R. Pierkhan en heden dhr. M. Abdul.

Groei van de S.I.V.

Naarmate de jaren verstreken, groeide het aantal Moslims in ons land en werd de behoefte om op meerdere locaties kleinere moskeeën te bouwen steeds groter. Bestaande organisaties sloten zich aan bij de S.I.V. en er werden ook nieuwe afdelingen van de S.I.V. opgericht. Momenteel telt de S.I.V. 11 afdelingen en 3 zusterorganisaties, elk met hun eigen moskee.

Bron: *SIV kwartaalblad An Nur, december 1999 & maart 2000*

Strikte scheiding Kerk en Staat?

De afgelopen weken zijn enkele interessante artikelen verschenen die de kwestie 'scheiding van kerk en staat' behandelen. De meningen over dit onderwerp blijken nogal verdeeld te zijn; velen zijn van mening dat er een strikte scheiding van kerk en staat moet zijn, terwijl enkelen daar toch wel anders over denken.

Scheiding van Kerk en Staat kan in het kort worden omschreven als een samenleving waarin religies en de regering geen bindende invloed op elkaar mogen uitoefenen. Redenen hiervoor kunnen zijn om de Staat een objectieve positie te bieden tegenover alle religies, en bescherming van alle religies ten opzichte van elkaar zodat geen enkele de overhand krijgt over een andere.

Maar kunnen we zwart-wit stellen dat godsdiensten en de Staat volledig gescheiden van elkaar moeten opereren? Hoe gaan we om met de nationale religieuze feestdagen die van Overheidswege zijn

Offerfeest

"Niet hun vlees, noch hun bloed bereikt Allah, maar door Hem wordt aanvaard dat jullie aan je plicht voldoen" (Koran, 22:37).

Eind volgende week zullen Moslims overal ter wereld deelnemen aan het jaarlijkse offerfeest ('Ied ul-Adha). Met bovenvermeld vers geeft de Koran aan, dat het offeren niet bestaat uit de daad van het vergieten van het bloed van een dier of het zich voeden met zijn vlees. Het beginsel van het offer in de Islam heeft een diepere betekenis. Het betekent het offeren van de offeraar zelf en wordt dus een uiterlijk symbool van zijn bereidwilligheid, om zijn leven te geven en al zijn belangen en begeerten voor de zaak van de waarheid op te offeren. Het dier dat geofferd wordt, staat in feite voor het dierlijke in de mens, ofwel zijn lagere begeerten.

Als een ieder zijn dierlijke verlangens zou opofferen, dan zou het vrede op aarde zijn, want het zijn deze verkeerde verlangens die onenigheid en vijandschap tussen de mensen brengen. En het onderdrukken van zulke verlangens is het Paradijs waard, zoals de Koran stelt in 79:40-41: "Wat betreft degene die vreest voor zijn Heer te staan en die zichzelf weerhoudt van lage verlangens, de Tuin is zeker het verblijf."

Het hoogste niveau van offeren bereikt men pas, als men zich kan houden aan de voorwaarden die de Koran in 6:162 stelt: "Mijn gebed en mijn offers en mijn leven en mijn dood zijn zeker voor Allah, de Heer van de werelden."

Moge de Almachtige Allah de Moslims in staat stellen op de juiste wijze hun offer te brengen, en zodoende mee te werken aan een betere wereld.

vastgesteld? Of met de eedsformule "Zo waarlijk helpe mij God Almachtig" die hoogwaardigheidsbekleders bij het aanvaarden van hun ambt uitspreken? Of met de openingszin van ons volkslied, "God zij met ons Suriname"? Hoe zit het met de subsidie van de Overheid aan religieuze organisaties? Past dat alles wel binnen de visie van de scheiding van Staat en godsdienst?

Als we een strikte scheiding van Kerk en Staat voorstaan, mogen hoogwaardigheidsbekleders dan geen normen en waarden uit hun religieuze overtuiging toepassen bij het uitoefenen van hun functie? Of is het juist aan te bevelen dat deze spirituele, door God ingegeven normen en waarden de basis vormen van hun denken en handelen om zodoende zaken als corruptie, omkoping, vriendjes- en hokjespolitiek, die in onze samenleving hoogtij vieren, etc. tegen te gaan?

De Islam bevat heel wat adviezen aan overheidsfunctionarissen om op een verantwoorde wijze hun taken uit te voeren. Zo stelt vers 4:58 uit de Koran dat regeermacht slechts dient te worden toevertrouwd aan de meest capabele personen: "God verplicht jullie om verantwoordelijkheden over te dragen aan degenen die ze waardig zijn." Verder was de regeerwies van Abu Bakr, de eerste regeerder na de Profeet Mohammed (vzmh), naar zijn onderdanen toe als volgt: "Help me als ik juist handel en corrigeer me als ik de verkeerde kant opga. Gehoorzaam me zolang ik God en Zijn Boodschapper gehoorzaam, en zo niet, heb ik geen recht op jullie gehoorzaamheid." Welke huidige regeerder laat zulk een verheven moraal zien?

De kwestie "scheiding van Kerk en Staat" dient dus zeker enigszins te worden genuanceerd. Daarbij is het van belang dat spirituele normen en waarden een ondersteuning kunnen vormen voor o.a. individuen die een openbaar ambt bekleden, om hun taken naar eer en geweten te kunnen uitvoeren. Zolang deze normen en waarden op een positieve manier worden toegepast naar de gehele samenleving toe, is dat zeker aan te bevelen.

Religieus

Geven en nemen van steekpenningen

De Islam verbiedt het geven en nemen van steekpenningen (tyuuk; ghus) en het inkomen aldus verkregen wordt als haram (illegaal) beschouwd.

De Profeet Mohammed (vrede zij met hem) heeft gezegd: "Allah vloekt degene die steekpenning geeft, degene die het aanneemt en (ook) degene die daarbij bemiddelt." De Koran en de Hadith geven een indicatie van personen die corruptiegevoelig zijn (geen limitatieve opsomming): 1) regeerders; 2) de rechterlijke macht. Koran 2:188 zegt immers: "En eet niet onderling van jullie bezittingen op onwettige wijze door deze voor de 'hoekkaam' (regeerders; rechters); 3) de rechterlijke macht. Koran 2:188 zegt immers: "En eet niet onderling van jullie bezittingen op onwettige wijze door deze voor de 'hoekkaam' (regeerders; rechters); 4) Overige overheidsambtenaren. Van de Profeet mogen ze zelfs niet een naald aannemen.

Hazrat 'Oemar, leider der Moslims van 635-645 n. Chr., liet bij de benoeming van gouverneurs voor de verschillende gebieden, de bezittingen van hen registreren. "Wanneer onder een volk corruptie wijdverbreid is, zal Allah dat volk in angst doen leven", zijn de ernstig vermanende woorden van de Profeet. Ook heeft hij gezegd dat tegen het einde der wereld, mensen aan zaken die verboden zijn andere namen zullen geven (camouflage) om de schijn te wekken dat het wettige handelingen betreffen, dus 'neks no fout'. Bijvoorbeeld, soms nemen politieke partijen gelden aan van landen of bedrijven die deze als donaties beschouwen, terwijl het in deze gaat om "24 karaat" steekpenning. "Suriname verliest strijd tegen corruptie in 2008", kopte hoofdblad DWT d.d. 18/11/09. Een ander voorbeeld is, dat onwettige kinderen nu natuurlijke kinderen genoemd worden.

We besluiten door erop te wijzen dat het hebben van 10 schone vingers niet alleen voor de bestuurders geldt, maar ook voor alle andere burgers. Ahmad Jhawnee

Risaalah T.V.
 Zondagochtend 9:00 u. op RBN TV, kanaal 5 & 9
 Zaterdagmiddag 17:00 u. op Pertjajah TV, kanaal 28
 Volgende editie: 22 nov. (RBN), herhaling 28 nov. (Pertjajah)
 1. Onze wonderbaarlijke planeet (documentaire)
 2. Hadj film (i.v.m. Bedevaart 2009)
 www.ivisep.org/risaalah